

האזנה לשיחות שמואל מיקוניס

אחרי ששרהחוק אבא אבן התמרמר על ששגריר ישראל בגרמניה לשעבר, אשר (ארתור) בונתו, כונה בשם "אידיוט מושלם", פורסמה הודעה בעל הדבר עצמו. הסיפור פורסם במהדורה המיוחדת של מעריב. המודפסת לקראי העיתון בחו"ל. כתבת העיתון בגרמניה, אינגה רויטשקורן, הזמינה את השגריר למישחק פרידה בטניס. כפי שסיפרה, פנה אליה בונתו יום לפני המישחק בשגרירות ואמר לה: "לא אוכל לשחק מחר. עקרו לי

הגנרל דה-גול
כפי שצולם בגיל 14, עלידי חברו, לפני מישחק כדורגל. לדה-גול הילד לא היו מכנסי כדורגל והוא לבש זוג מכנסי בנות. הדבר מצאחן בעיני חברו שהנציח את המעמד הזה — בשביל ההיסטוריה.

שתי שיניים ואסור לי לרוץ ולהתכופף. איזה אידיוט אני ששאלתי את הרופא אם מותר לי לשחק טניס!"

בעת התיכוח בוועד הפיק על על הצעת השכר החדשה של ההסתדרות, פתח המזכיר הכללי יצחק בן-אהרון בהסברת ההצעה. שלושה אחוים ישולו בו במזומן לעובד... בראותו כמה מחבוי הוועד הפועל מש' תוממים, הוסיף: "אתם לא מבינים? גם אני לא!"

מה אמר שר התחבורה עזר וייצמן למזכיר הכללי של מע"י אריה (לויכה) אריי אב, כשפגש אותו השבוע, אחרי הצהרתו בדבר ההכרה ב"ישות הפלסטינית? "תמשך כך עוד ארבע שנים. לכם יהיו הפלסטינים — ולנו יהיו המנדטים בכנסת."

שתי מכוניות נעצרו הש' בוע ליד רמזור אדום. באחת נהגה בחורה שגמרה לעשן סי

גריה וזרקה אותה דרך החלון לכביש; בשנייה ישב עזר וייצן מן שראה את מעשה הבחורה ויצא ממכונתו. הרים את הסיגריה, אמר "תודה רבה!" ונסע לדרכו.

משהו על חברי הכנסת, איש גחיל אברהם שכטרי מן, שהפגין ידיעה רהוטה בער בית. מששאל אותו אחד משומרי עיו המשתאים היכן למד את השפה, הסתבר כי שכטרמן יודע שבע שפות על בוריו. זה כלום — פעם ידע 15. אחת מהן היתה שפת הסוואהיל, שהיא שפת הכושים של מזרח אפריקה. את השפה הזאת למד חוק נסיעה של חמש שעות, בחברת סמל כושי בצבא הבריטי, במלחמת העולם השנייה. אבל את השפה הזאת שכה מהר מאוד.

לדעתם של הכתבים היוניציפליים בתל-אביב, הפסידה הבמה העיברית שחקן מצוי. מיז יו"ר סיעת גחיל בעיריית תל-אביב מנחם סבירור. למה? מפני שכשהוא מטלפן אליהם ומכתוב להם ידיעות על עצמו, הוא עושה זאת ב"פאחוס של שחקן מעולה", כדברי אחד הכתבים.

לפני שבועיים ביקר שמואל מיקוניס ברומניה. הוא ניצל את הודמנות וטלפן משם לאחותו במוסקבה. על דבר אחד התרעם החיכ הי קומוניסטי לשעבר: "במשך כל השיחה היתה האזנה על הקו", סיפר.

זוכרים את הבחירות, ואת סירטי הטלוויזיה של ה מפלגות? לא? כשימרויון לקומר ניקציה כן זוכרים. רצו אפילו להקרין את הם שם. נישגשו למר-כיו המפלגות וביקשו שיתנו להם את הסרטים. אז התברר שהסרטים של המפ"ל נמצאים אצל הכמאי אדיר זיק, והוא לא מוכן לתת אותם מפני שעדיין לא קיבל תשלום עבור עבודתו; הסרטים של המערך נמצאים בטלוויזיה הלימודית, שם עושים מהם תוכנית על אורחות; למרכז החופשי יש רק סרט אחד כי צילמו על אותו פילם בשכבות ורק הסרט האחרון נשאר אצל שמואל תמיר והוא לא מוכן להיפרד ממנו; העולם הזה — כוח חדש? שם שמרו על הסרטים — אצל אורי אבנרי בארגו המיטען של המכונות.

קשה כנראה להיפרד מהכיסא. אחרת לא מובן מוע למרות שמזכ"ל ההסתדרות לש' עבר אהרון בקר, הפסיק לשמש בתפקיד מזכיר ההסתדרות, עדיין יש לו את אותה המזכירה ואת אותו החדר בוועד הפועל והוא אפילו ממשיך להי גיע לשם כל יום?

ומדוע, כשהזומן שר המשטרה לשעבר, אליהו ששון, להופעה בטלוויזיה, נש' לח טנדר ישן של שידורי ישראל כדי להסיע אותו לשר דור?

הדואר לא

שולח פורנוגרפיה

ביום החמישי האחרון, אחרי הצהרים, פגש דן בן אמוץ, בבית-השידור של גלי צה"ל את שר המשפטים יעקב שמשון שפירא. "מה נש' מעז?" שאל בן-אמוץ. "מפגינים כעת נגדי ליד הבית שלי", השיב שפירא. "טוב מאוד", אמר דן. "אילי אתה נוסע כמיקרה הביתה? אני מעוניין

ראשל וולמש

הנחשבת לאחת השחקניות היפות לומי-אופנה עבור השבועון הרפטי, "פארי מאטש". ראשל, השוי אפת להגיע למעמד, "הדוגמנית מיספר 1 באירופה", הציגה בצר' פת אופנה, "קלה ואבנאודית של קיץ 1970". היו שם דגמים של מתכנן האופנה אייב סאן-לורן (למעלה) ושמלות מתנועעות של האופנאי פייר קארדן (למטה). אחרי הצילומים הופיעה ראשל בתוכנית של הטלוויזיה האמריקאית וערכה מסע קניות בבת' האופנה של פריס, שם קנתה שמלות-ערב, ענק מפואר לצוואר וכן שתי פיאות נוכריות, אותם לקחה איתה לארצות-הברית.

לנסוע איתך כדי להשתתף בהפגנה." אגב, יום אחרי זה, בהפ' נה נוספת ליד ביתו של שפי-רא, הגיע בן-אמיץ: "כדאי ש' בכל שכונה בארץ יצאו הדיירים ויפגינו נגד השפירא שלהם.

הרי אין רחוב בארץ שלא גר שם איזה שפירא אחד."

במשך החודש של הצ' גת הנערים בחבורה, כשהיה מתרגן, נהג במאי ההצגה היי קילום לצעוק על השחקנים באנגלית: "דיפקו את כולם!" בשבוע שעבר נערכה הצגת הבכורה של המחזה. קילום, ששהה בחו"ל, לא הופיע, שלח לשחקנים מברק האומר: "דיפקו את כולם!" השיב לו עזרר תאומי במיברק: "דיפקו את חסו! אבל המיברק לא הגיע ליעודו: המיברקה הראשית התי זיה את המברק לעודו, ציר' מה הסבר כי "לפי החוק בארץ אי-אפשר לשלוח מיברק עם מר' לה פורנוגרפיה!"

בקולנוע חן בירושלים הציגו את הסרט Z הון בשילי-טונם של הגנרלים הפאשיסטים ביחון. בסוף ההקרנה, בעוד הקהל נמצא תחת השפעתו המהממת של הסרט, עלה על הבמה ארי' דיוויס וצעק: "אם לא נזהר, גם אצלנו זה יקרה!" הדברים הרגינו את הקהל, שדקות ספורות קודם לכן הודה עם המתאה שבסרט, והוא החל קווא קריאות גנאי לעבר דיוויס.

לצמד צחי ויעל יש מזל: בשבוע שעבר הם חזרו במכוניתם מהופעה בסיני. בדרך התנגשו במכונית אחרת, והתדר' דרו לתוך ואד. המכונית התרסי קה אבל הם יצאו בסריטות קלות בלבד.

אלה גפטר, מחלור צית בעלי הבוטיקים בארץ, מכרה את הביטיק שלה, ונסעה לנוח באיטליה. הקווה: ג'ולס האדר, צרפתי ובעל בוטיקים בפריס, שלא הסתפק רק בבר טיק וקנה גם את המילק בר הסמוך לו.

הזמר רמזי ניר, שאו-לי אינו המפורסם שבין הזמרים בארץ, אבל היפה ביניהם, עו' מו להפוך לכוכב קולנוע מפורסם. רמי קיבל אומנם תפ-קיד קטן לצידה של השחקנית מריה של בסרט שעומדים להסריט בקרוב אולפני הסרטה בהרצליה. אבל בינתיים הוא כבר הוחתם להודו הופעה לתפ-קיד ראשי לצידה של מריה בסירטה הבא. כיצד זכה בתפ-קיד? אימו של רמי היא יודי-תה של מרגרט קלאוזנר, בעלת אולפני הרצליה. מדי פעם, כשהיה רמי מזומן לביתה של מרגוט, היה משמוע לה שיר שאהבה במיוחד. במיבתן הבד שר את אותו השיר — וזכה בתפקיד.

הצייר מנחם גפן הגיע מאנגליה לארץ בחברת השחקנית דליה לביא, כדי לפתוח תערוכה מצוירת. כש' שמע על כך בנרן-הקוהימה ראיבן צדיק, מיד חיבר כמה אימרות-שפר: "למה מנחם גפן מצליח למכור תמונות בלונדון? כי שם יש ערפל והקונים לא רואים את הציורים." או: "כדאי לכם לקנות תמונות של גפן, מפני שדליה לביא תקבור אותו מהר מאוד והמחירים יעלו."

פסוק השבוע

חיכ גחיל ייהנן באי-דר': "בית-המשפט פתוח בפני כל אורה, כמו שמלון שרתון ומלון הילטון פתוחים בפני כל אורה. צריך רק שיהיה לו הכסף הררוש."